

også har fundet en fornuftig løsning og ordning på det.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Nu skal arbejdsministeren jo ikke lægge ord i munden på os, som vi ikke har sagt. Jeg har ikke hørt nogen, der har sagt, at det skulle være et incitament til at gå på efterløn, at man nu kunne få rabat på sit buskort.

Det, jeg sagde på vegne af Fremskridtspartiet, var, at man frivilligt er gået på efterløn. Det er altså helt frivilligt, om man vil gå over på efterløn med alt, hvad det så indebærer, og derfor er der ingen grund til, at man laver den her ordning.

Så sent som i går havde vi her i Folketinget en større forespørgselsdebat, hvor det viste sig, at regeringspartierne vil stemme imod, at man afsætter flere ressourcer til de syge, de svage og de ældre. Det stemmer man imod fra regeringens side, samtidig med at man her vil give 30 mio. kr. til en gruppe, som reelt ikke har brug for pengene, som reelt ikke har brug for de rabatordninger.

Det, man skulle tage og gøre fra regeringens side, var at tage hånd om de ufrivilligt svage, dem, der er på pension osv., dem, der virkelig har brug for de 30 mio. kr.

Det er jo rigtigt, hvad der bliver sagt fra Enhedslistens side, at satspuljeforliget er ét stort julemandsshow, hvor man sidder i en loge og efter forgodtbefindende uddeler penge til dem, man godt kan lide, mens dem, man ikke kan lide, ingen penge får.

For Fremskridtspartiets vedkommende er der ingen tvivl om, hvorfor vi ikke er med: Vi har stemt imod. Men et parti som Enhedslisten, der er kommet i Folketinget, efter at ordningen er blevet etableret, kan end ikke få lov at være med.

Næh, brug de 30 mio. kr. på de mennesker, der har brug for dem. Det ville være værdigt for regeringen.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Nu taler hr. Tom Behnke om 30 mio. kr. I virkeligheden er satspuljemidlerne jo flere hundrede millioner kroner, som vi deler ud, og det sker, synes vi, en anelse tilfældigt.

Derfor skal min korte bemærkning være til arbejdsministeren, som sagde, at man beklager sig over satspuljen, men når forslagene kommer

til behandling i Folketingssalen, så stemmer man alligevel for dem.

Jamen selvfølgelig stemmer vi for, fordi det er en aftale, vi har indgået, hvor Venstre har fået sin del, og andre partier har fået deres. SF har nu altså fået det forslag, vi har til behandling her i dag, og det stemmer vi selvfølgelig for.

Jeg gjorde en helt saglig betragtning om, at vi ikke synes, at satspuljen er en særlig hensigtsmæssig måde at fordele offentlige midler på, og derfor ønsker vi helt principielt, at satspuljen afskaffes, og at vi så lader de penge indgå i en større sammenhæng i en samlet vurdering af, hvad der er behov for at anvende offentlige midler til.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Helge Sander må jo selv om, om han føler sig truffet af arbejdsministerens bemærkninger, men jeg må sige, jeg følte, at de var rettet andre steder hen.

Derfor bad jeg om ordet for en kort bemærkning for at gøre arbejdsministeren opmærksom på, at vi principielt er modstandere af satspuljeordningen, men de forslag, som kommer til behandling her i salen, vil vi tage stilling til ét for ét ud fra, om vi støtter det pågældende initiativ, eller vi ikke støtter det pågældende initiativ.

Det er bare for at skære ud i pap, at vi altså ikke siger, at der er en automatik i det. Hvis regeringen under henvisning til aftalen om satspuljeordningen fremsætter et forslag, som vi mener er et godt forslag, så vil vi stemme for det – det er klart – men der ligger ikke nogen automatik i det.

Og når vi stemmer imod det forslag fra regeringen, som er til behandling her i dag, er det simpelt hen, fordi vi mener, at forslaget rent sagligt set ikke er fornuftigt. Vi finder, det er et forsøg på en sidestilling af pensionistgruppen og efterlønsguppen, som man slet ikke kan sidestille. Derfor mener vi, forslaget i sin tanke er forkert, og derfor stemmer vi imod forslaget.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil godt sige til hr. Helge Sander, der tilsyneladende følte sig ramt af min bemærkning, at den ikke var møntet på Venstre. Den var møntet på Fremskridtspartiet, Dansk Folkeparti og Enhedslisten, så dér var hr. Helge Sander – endnu en gang, havde jeg nær sagt – lidt for hurtig.